

Arrest

nr. 219 811 van 15 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 19 februari 2019 wordt verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder documenten. Op dezelfde dag wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 26 maart 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die op dezelfde dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 14 maart 1999 te Kilinochchi en dat u Tamil bent. U heeft de Srilankaanse nationaliteit. Rond uw vijfde verhuisde uw gezin naar Jaffna en nog een vijftal jaar later verhuisde u naar Vavuniya waar u vervolgens verbleef. Uw vader is chauffeur van een driewieler en uw moeder is huisvrouw. Zij zijn nooit betrokken geweest bij activiteiten van de Tamiltijgers of LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). U ging naar het laatste jaar van de middelbare school maar kon nog niet deelnemen aan de eindexamens van het Ordinary Level (OL). U heeft een twee jaar jongere broer en een vijf jaar jongere zuster. Twee tantes wonen in Frankrijk. Sinds 2016 werd u maandelijks door agenten op straat of thuis tegengehouden. Ze stelden u vragen over het verblijf van een broer van uw vader en de man van een zuster van uw moeder. De eerste heeft u echter al minstens 15 jaar niet meer gezien, en de tweede verblijft al 10 jaar in Frankrijk, waar deze erkend werd als vluchteling. Zij zouden actief zijn geweest bij de LTTE maar u weet daar niets over omdat u toen nog heel jong was. U heeft ook geen contact met deze mensen. Toch werden deze ondervragingen steeds bedreigender. Uw ouders werden al sinds 2011 lastiggevallen hieromtrent. De laatste tijd kwam de focus van de politiemannen vooral op u en uw broer te liggen. Uiteindelijk besliste uw moeder daarom dat u en uw broer beter het land zouden ontvluchten en elders een toekomst zouden proberen uitbouwen. U ging naar Colombo met uw broer en moeder en vroeg een reispaspoort aan. Een smokkelaar regelde een visum waarmee u reisde tot een onbekend Afrikaans land. U vertrok op 2 februari naar Afrika, vanwaar u verder reisde met een vals paspoort en identiteit. Vervolgens vloog u naar België waar u werd tegengehouden op de luchthaven met vervalste stukken en in een gesloten centrum werd geplaatst. U dient op de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming in op 19 februari 2019. U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, Sri Lanka, te zullen worden gefolterd of vermoord. Sinds uw vertrek heeft u geen contact meer met uw familie omdat ze de telefoon niet opnemen. U heeft ook geen nieuws van uw broer.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u een kleurenscaan neer van een identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Ten eerste blijkt dat u geen enkele concrete informatie kan geven over de mensen die de oorzaak zouden zijn van uw probleem met de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS notities van het persoonlijk onderhoud, pp. 5, 6 en 8). U weet noch over uw oom, noch over de man van uw tante enige substantiële feiten aan te reiken die kunnen wijzen op een effectief LTTE verleden. U geeft hierbij meermaals aan dat dit soort activiteiten hoe dan ook een gevaarlijk gespreksonderwerp is, en dat u bovendien jong was toen zich de feiten voordeden (CGVS notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Beide mannen heeft u al minstens 10 jaar niet meer gezien, terwijl u nu ook pas 20 jaar zou zijn.

Kortom u weet niet wat ze hebben gedaan in het verleden noch waar ze zich nu zouden bevinden. Het CGVS kan geen genoegen nemen met deze toelichting. Immers u verklaart dat u al ruim twee jaar geïntimideerd wordt om informatie over hen te geven door de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten, en dat u daarom het land ontvluchtte en een verzoek om bescherming indiende in België. In het licht hiervan kan het CGVS van u verwachten dat u een minimum aan duiding zou hebben gevraagd aan uw ouders, hetgeen u blijkbaar naliet. U zou uw ouders niet hebben willen belasten met dergelijke vragen (p. 6). Ook uw tante in Frankrijk zou weigeren om u nu meer informatie te geven over de activiteiten van deze twee mannen (p. 9). Echter gezien het belang van een verzoek om internationale bescherming kan het CGVS wel degelijk van u verwachten dat u aangeeft waarom de Sri Lankaanse autoriteiten tien jaar na het einde van de oorlog nog steeds intensief op zoek zou zijn naar deze figuren temeer u uw vluchtaanleiding uit Sri Lanka hierop baseert. Zo blijkt dat u denkt dat uw oom brigadier was en dat hij strijder was bij de LTTE. Verder zou hij nooit een gezin hebben gesticht. Dit is het volledige plaatje dat u kan scheppen (pp. 5-9). U kan op geen enkele andere vraag van het CGVS antwoorden over zijn eventuele functie, locatie of divisie bij de LTTE, waar hij eventueel vocht, in welke eenheid hij zat, wie zijn bevelhebber was, of hij een Tjigernaam had en of hij eigenlijk nog leeft. U geeft op een zeker ogenblik aan dat hij eigenlijk is vermist sinds het eindoffensief van 2009 (CGVS, p. 7). Enig document hierover kan u niet voorleggen. Kortom u weet niets te vertellen waardoor het CGVS een beeld heeft over wie die oom is of was, waardoor u er evenmin in slaagt uw ingeroepen vrees geloofwaardig voor te stellen. Hetzelfde geldt ten aanzien van de andere (aangetroouwde) oom. Wat hem betreft kan dit des te meer verbazen aangezien u verklaart dat hij in Frankrijk een beschermingsstatus zou hebben gekregen. Doordat hun engagement voor de LTTE op basis van uw verklaringen nooit concreet gestalte krijgt, komt de enige grond voor uw vermeende problemen (p. 16) met de politie te vervallen.

Ten tweede valt op dat u evenzeer vaag blijft over de personen die u zouden hebben ondervraagd; wat opnieuw op ernstige wijze afbreuk doet aan de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Indien u werkelijk sedert 2016 maandelijks werd ondervraagd zoals u beweert, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn over deze personen (CGVS, p. 13). U beweert dat het politieagenten waren omdat uw vader dat zegt. Nochtans zouden deze mensen zich nooit hebben geïdentificeerd, droegen ze geen uniform en hebben ze u nooit naar een politiekantoor meegebracht (p. 11, 12). Als u werkelijk in verband zou kunnen worden gebracht met criminele personen of feiten is het volkomen legitiem dat een agent u binnenbrengt of oproept voor een formeel gehoor. Echter u geeft aan dat er geen arrestatiebevel tegen u was, dat u nooit ergens van werd beschuldigd en dat u ook nooit werd aangehouden. Het is ook hierom erg onwaarschijnlijk dat u door een anonieme politie werd "vervolgd". Daarbij komt dat uw beschrijving van de feiten buitengewoon vaag is. U beweert dat u op straat, op weg naar school en thuis werd tegengehouden en bevrraagd. Deze ondervragers zouden dus hebben geweten wie u was en waar u woonde. Dat u daarom "laat naar school ging" (p. 13) om hen te ontwijken, snijdt dus geen enkel hout. Verder zegt u dat u wist wie ze waren en dat u ze kende (p. 11), terwijl u elders aangeeft dat het een rotatiesysteem was (p. 16). U kan geen naam en rang geven van deze mensen, maar bent er niettemin van overtuigd dat het om politieagenten gaat. Ze zouden ongeveer maandelijks zijn blijven komen, terwijl u nochtans aangeeft dat u hen geen enkele informatie gaf of kon geven. Het nut van deze bezoeken blijft hierdoor onduidelijk. Dergelijke onprecieze en weinig doorleefde verklaringen wijzen opnieuw sterk in de richting van een verzonnen relaas. Dit geldt trouwens ook met betrekking tot de vermeende problemen van uw ouders, waar u nooit verder geraakt dan insinuaties (p. 14). Zo zou uw vader zijn gearresteerd, maar direct vrijgelaten. Hij zou ook naar de rechtbank zijn gegaan, maar ook hier weet u verder geen klare toelichting bij te geven (p. 15). Hoe dit eventueel verband houdt met uw vertrek uit Sri Lanka blijft opnieuw in het ongewisse.

Het CGVS voegt hieraan toe dat het weinig aannemelijk is dat de politie zich zou bezighouden om een zeventienjarige schooljongen op de hielen te zitten en twee jaar aan een stuk vage bedreigingen zou uiten zonder daar ook effectief gevolg aan te geven. Daarbij merkt het CGVS op dat het niet geloofwaardig is dat de politie zwaar zou inzetten op informatieverzameling bij iemand die nog een kind was tijdens de oorlog. Als u bovendien zoals u zelf zegt, een bangelijk persoon bent en angstig voor intimidatie en pijn (p. 9), dan zal ook een politieman na enkele interviews zeker hebben gemerkt dat er geen enkele informatie bij u te rapen valt. Dat u hierdoor uw land moest ontvluchten weet daarom niet te overtuigen.

Ten derde blijkt dat u legaal Sri Lanka verlaten heeft. U geeft toe met uw officiële paspoort naar Afrika te zijn gereisd, maar maakt geen melding van eventuele moeilijkheden met de veiligheidsdiensten bij uw uitreis uit Sri Lanka (CGVS, p. 10). U kan dus bezwaarlijk inroepen dat de overheid in u een waardevolle informant zag.

Vervolgens kan het door u neergelegde document bovenstaande bevindingen niet ombuigen in positieve zin. De kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart is een indicatie van wie u bent maar vormt in afwezigheid van een origineel geen doorslaggevend bewijs. U legt slechts fotokopie neer en is de authenticiteit ervan derhalve niet gegarandeerd. Bovendien staat deze kopie geenszins uw aangebrachte asielmotieven. Immers documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Daarnaast heeft u zich waarschijnlijk opzettelijk ontdaan van uw paspoort, terwijl dit uw identiteit of nationaliteit duidelijk had kunnen bewijzen. Dat de smokkelaar het zou hebben afgenomen kan maar matig overtuigen (p. 16). Bovendien heeft het CGVS hierdoor geen bewijs van wanneer u effectief uw land verliet en hoe u naar België reisde.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48/3 of 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Na een theoretische uiteenzetting van de principes van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het procedurele luik van artikel 3 van het EVRM, past verzoeker deze theorie als volgt toe op onderhavig dossier:

“Verzoeker is lid van een groep die in zijn land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en vooral gestigmatiseerd, met name de Tamils.”⁵

Hierover schrijft het CGVS in haar overweging dat:

“ Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Verzoeker meent echter dat de overweging in voorgaande paragraaf in werkelijkheid een grove onderschatting inhoudt van zijn risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Sri Lanka.

Het CGVS had deze situatie beter dienen te onderzoeken, niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is en bovendien zichtbare littekens heeft, verzoeker heeft immers maar één been. Bovendien is het CGVS van oordeel dat verzoeker geen band zou hebben met het LTTE, doch dient zij er rekening mee te houden dat dit niet noodzakelijk de perceptie zal zijn van de Sri Lankaanse overheden bij haar terugkomst in dat land. Immers, verzoeker zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht terwijl zij niet in het bezit is van een paspoort. Het zal niet veel moeite kosten om hieraan de gevolgen te verbinden dat verzoeker een afgewezen vluchteling is en als dusdanig mogelijks banden onderhield met het LTTE.

Gelet op het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51K2479/001, 94, dat stelt dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheden heeft, en zich slechts mag uitspreken omtrent de aanwezige stukken in het rechtsplegingsdossier, vraagt verzoeker dat, indien Uw Raad meent niet meteen over te kunnen gaan tot het nemen van een gunstige beslissing, Uw Raad het dossier minstens dient terug te verwijzen naar verwerende partij teneinde bijkomende onderzoeksdaten te stellen naar de littekens en de ernstige schade die verzoeker in het verleden heeft opgelopen. Dat heden onvoldoende informatie gekend is en dat een deugdelijk en rigoureuus onderzoek hieromtrent zich opdringt, eens te meer gelet op het begin van bewijs betreffende de prevalentie van folteringen van Tamil. Andermaal wenst verzoeker Uw Raad te wijzen op het arrest J.K. t. Zweden, waarin het EHRM vaststelt dat de nationale autoriteiten beter geplaatst zijn om zulke onderzoeken naar systematische praktijken te onderzoeken. Dat verzoeker Uw Raad minstens wenst uit te nodigen het dossier terug te sturen naar het CGVS.

Bijkomende onderzoeksdaten zijn onder meer noodzakelijk teneinde te kunnen voldoen aan de vereisten van een diepgaand onderzoek, om de rechten zoals bedoeld in artikel 3 EVRM te vrijwaren. Verwerende partij liet derhalve na een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren naar de grieven van verzoeker. Hiermee schendt zij de rechten van verzoeker in het artikel 3 EVRM en artikel 4, §3 van de kwalificatierichtlijn en artikel 10 van de procedurerichtlijn.

In wat volgt gaat verzoeker in op de motivering van het CGVS en in welke mate deze motivering de veiligheidsrisico's onderschat.

a) wijdverspreid gebruik van foltering met name tegen Tamils

Ten eerste dient erop gewezen te worden dat in de motivering geen aandacht wordt besteed aan het uiterst alarmerende routineuze gebruik van foltering in Sri Lanka zoals deze beschreven wordt in landenrapporten betreffende de prevalentie van foltering en onmenselijke behandeling voor Tamil te Sri Lanka.

Een eenvoudige opzoeking op www.refwold.org leidt reeds tot de volgende informatie betreffende foltering van Tamil in Sri Lanka:

"In November, allegations of the torture and sexual assault of some 50 Tamil men by members of the security forces emerged in the international media (...)

Police and security forces have engaged in abusive practices, including arbitrary arrest, extrajudicial execution, forced disappearance, custodial rape, torture, and prolonged detention without trial, all of which disproportionately affect Tamils. In November 2017, allegations of torture and sexual assault of some 50 Tamil men by members of the security forces emerged in the international media. Due to huge backlogs and a lack of resources, independent commissions have been slow to investigate allegations of police and military misconduct."⁶

"Despite the end of the conflict, the human rights environment continued to deteriorate in a climate of impunity. Serious human rights violations, such as abductions, arbitrary arrests and detention, torture and sexual violence were still reported from the country's former conflict zones. These areas remain heavily militarized; in addition to checkpoints blotting the region, the military also ran businesses, farming and development projects, and controlled civil society activity in these areas. As a result, freedom of expression or assembly in the country's north and east remained very limited."⁷

"Reports of torture and other ill-treatment in detention continued. In March, Sri Lanka's human rights record was examined under the UPR process; the Human Rights Commission of Sri Lanka said that it had continued to document widespread incidents of violence against detainees, including torture and other ill-treatment, which it described as "routine" and practised throughout the country, mainly by police. The Special Rapporteur on the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms while countering terrorism found that 80% of those arrested under the PTA in late 2016 had complained of torture and other ill-treatment."⁸

"With a few exceptions, particularly in cases that generated considerable publicity, Sri Lankan police were not held accountable for routine torture and ill-treatment in custody.

In April-May 2016, the UN special rapporteur on torture visited Sri Lanka. The report, presented to the March 2017 Human Rights Council session expressed "extreme alarm" at the failure to investigate credible allegations of torture, and corroborated accounts of ongoing torture, including sexual abuse.

The UN Special Rapporteur on counterterrorism and human rights, following a visit in July 2017, similarly reported that use of torture by Sri Lankan security forces is routine, and continues despite government claims of security sector reforms.

The National Human Rights Commission, although limited in resources, actively visited and monitored prisons and places of detention throughout 2017; despite occasional difficulties, the commission experienced no obstacles securing access to detainees."⁹

Het VN Committee tegen foltering beschrijft de situatie als volgt:

The Committee remains seriously concerned at consistent reports from national and United Nations sources, including the Special Rapporteur on torture, indicating that torture is a common practice carried out in relation to regular criminal investigations in a large majority of cases by the Criminal Investigation Department of the police, regardless of the nature of the suspected offence."¹⁰

De Hoge commissaris voor de rechten van de mens laat het volgende optekenen.

"The Special Rapporteur on torture noted that conditions of detention amounted to cruel, inhuman or degrading treatment owing to severe overcrowding, insufficient ventilation, excessive heat and humidity, and the denial of adequate access to health care, education, vocational training and recreational activities. The Committee against Torture A/HRC/WG. 6/28/LKA/2 4 urged Sri Lanka to reduce overcrowding in prisons by making more use of alternatives to incarceration. It recommended that Sri Lanka improve detention conditions, strengthen reintegration and rehabilitation activities, improve medical facilities in prisons and ensure the swift transfer of patients to the national hospital in cases of emergencies and serious illnesses."¹¹

Betreffende het feit dat Tamil meer in aanraking komen met deze misbruiken kan het volgende citaat dienen

"Leaving aside certain specialised categories, individuals who are, or are perceived to be, a threat to the integrity of Sri Lanka because they have, or are perceived to have, a significant role in relation to

postconflict Tamil separatism within the diaspora and/or a renewal of hostilities within Sri Lanka, are in general at real risk of persecution or other serious harm, upon return."¹²

Ook in het volgende rapport wordt gelijkaardige informatie gegeven

"The Committee expresses concern at credible reports indicating that the practice of so called "white van" abductions of Tamils has continued in the years following the end of the armed conflict. The Committee notes allegations of this practice documented by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR) Investigation on Sri Lanka during the period 2002-2011 as well as by non-governmental organizations, which have identified 48 sites where torture allegedly occurred or which were used as transit points to torture locations between 2009 and 2015. The Committee notes the information received that numerous individuals suspected of having a link, however remote, with the Liberation Tigers of Tamil Eelam have been abducted and then subjected to brutal torture, often including sexual violence and rape of men and women. According to the information received, such practices are carried out by both military and police in unacknowledged places of detention"¹³

En ten slotte ook door de Swiss Refugee Council:

« D'après les allégations du président du Council of NGO du 14 janvier 2015, il arrive encore, bien que dans une mesure plus réduite, que des personnes tamoules ayant des prétendus liens avec les LTTE soient arrêtées et emprisonnées. 89 Amnesty International signalait le 25 février 2015 que les personnes tamoules soupçonnées d'entretenir un quelconque lien avec les LTTE sont arrêtées en vertu du PTA et maintenues en détention. (...) Selon les indications de plusieurs sources, la torture, la violence sexuelle et d'autres mauvais traitements seraient encore des pratiques très répandues en détention et lors d'interrogatoires. En 2015 également, la torture a été pratiquée à plusieurs reprises en détention. Selon Amnesty International, tant les adultes que les jeunes subiraient des tortures en prison. La torture serait utilisée dans le cadre d'opérations de sécurité, mais aussi contre des criminels suspectés lors de procédures pénales ordinaires. Selon un rapport de l'International Bar Association du 24 février 2015, il serait souvent fait recours à la torture, aussi dans les camps de réhabilitation pour des anciens membres des LTTE. Approximativement un quart des personnes interrogées en 2014 qui ont passé par les camps de réhabilitation aurait admis y avoir subi des tortures ou des traitements cruels, inhumains ou dégradants (...) ».¹⁴

b) Systematische praktijk van onmenselijke behandeling van geweigerde asielzoekers te Sri Lanka

Het CGVS gaat in op het risico dat verzoeker treft bij terugkeer naar Sri Lanka als afgewezen asielzoeker. Zij meent echter dat de behandeling daar kadert in het recht van een soevereine staat om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Verzoeker meent echter dat deze maatregelen niet redelijk te noemen zijn.

Ten eerste wordt verwezen naar de wetgeving

"Any person who leaves Sri Lanka in contravention of any provision of this Act or of any order or regulation made thereunder; without lawful authority uses or has in his possession any forged, altered or irregular pas sport, or any pas sport with any forged, altered or irregular visa or endorsement shall be guilty of an offence under this Act and shall on conviction be liable to imprisonment of either description for a term not less than one year and not more than five years and to a fine not less than fifty thousand rupees and not more than two hundred thousand rupee."¹⁵

Verzoeker loopt dus het risico op een gevangenisstraf van vijf jaar en tenminste één jaar bij zijn terugkeer naar Sri Lanka nu hij reisde met een vals paspoort. Om de proportionaliteit te beoordelen moet gewezen worden op de onmenselijke condities in gevangenschap in dat land.

"The Committee is alarmed at the preliminary assessment of the Special Rapporteur on torture following his visit to Sri Lanka that the conditions of detention in prisons and detention facilities, in particular those of the Terrorist Investigation Division, could amount to cruel, inhuman and degrading treatment. According to the Special Rapporteur, overcrowding exceeds 200 per cent of capacity in certain locations, particularly in Vavuniya remand prison, and infrastructure is deficient, sanitary conditions poor, light and ventilation insufficient and access to health-care services and to recreational or educational activities inadequate"¹⁶

Verder moet nogmaals verwezen worden naar de eerder geciteerde passage uit datzelfde rapport dat foltering uiterst vaak voorkomt in detentie bij de politie, ongeacht de aard van het misdrijf.

Het Werkgroep Arbitraire Detentie ten slotte meldt het volgende in verband met terugkerende asielzoekers

The Working Group also received accounts of Tamils who had been arrested and detained in 2015, 2016 and 2017 upon returning to Sri Lanka after seeking asylum in another country or working abroad. The Working Group also received testimony that in some cases, the returnees were beaten and kept under surveillance once released, and charged with offences relating to illegal departure from Sri Lanka. Similarly, civil society organizations, journalists, lawyers, activists and human rights defenders who attempt to protect the rights of Tamils are reportedly subject to threats and harassment for their work.¹⁷

Bovendien is het risico dat verzoeker een dergelijke behandeling zal krijgen uiterst groot gelet op rapporten verzameld door de Canada Immigration Board. Zo stelt zij vast dat

A country information report by the Swiss Refugee Council, a politically non-partisan independent umbrella organization of recognised refugee relief organisations (Swiss Refugee Council n.d.), based on information from local contacts in Sri Lanka indicates that [translation] "any person returning with a temporary travel document [4] will always be detained, interrogated and thoroughly checked by Sri Lankan authorities" (Swiss Refugee Council 16 June 2015, 15). The report explains that, according to representatives from a diplomatic mission and from an unnamed international organisation in Sri Lanka, a temporary document suggests to authorities that the subject departed from the country illegally (Swiss Refugee Council 16 June 2015, 15).

The UK Home Office Fact Finding Mission Report, states that according to a peacebuilding and human rights organization, "anyone returning from abroad after failing to obtain asylum would be questioned harshly," but that, without providing further detail, the situation has improved for returnees as the Sri Lankan government "know[s] that [other] countries are monitoring the situation" (UK 31 Mar. 2017, 47-48). In the same report, the Jaffna Press Club, an organisation which protects and promotes media freedom in Jaffna, is cited as stating that there have been cases of persons formerly involved in demonstrations being arrested at the airport or their homes upon their return to Sri Lanka, without providing further detail, (UK 31 Mar. 2017, 21). The report further states that, according to Catholic Bishop Emanuel, a Tamil community leader, the Sri Lankan military will "keep a watch on [the houses and family] remaining in Sri Lanka" of people associated with the LTTE who have "committed a serious crime" (UK31 Mar. 2017, 32-33).

The Australian DFAT Country Report states that [u]pon arrival in Sri Lanka, involuntary returnees, including those on charter flights from Australia, are processed by different agencies, including the Department of Immigration and Emigration, the State Intelligence Service and the Criminal Investigation Department. These agencies check travel documents and identity information against the immigration databases, intelligence databases and the records of outstanding criminal matters. Officers of the Australian Department of Immigration and Border Protection (DIBP) based in Colombo may meet charter flights carrying involuntary returnees. DIBP has observed that processing returnees at the airport can take several hours, primarily due to the administrative processes, interview lengths, and staffing constraints at the airport. Returnees are also processed en masse, and individuals cannot exit the airport until all returnees have been processed.¹⁸

Het past om in deze context te verwijzen naar de vaste rechtspraak van het EHRM over artikel 3 EVRM in het kader van uitwijzingen waarbij ze stelt:

«L'expulsion par un Etat contractant peut soulever un problème au regard de l'article 3, et donc engager la responsabilité de l'Etat en cause au titre de la Convention, lorsqu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire que l'intéressé, si on l'expulse vers le pays de destination, y courra un risque réel d'être soumis à un traitement contraire à l'article 3.»¹⁹.

« Malgré l'absence de mention expresse dans le texte bref et général de l'article 3, pareille extradition irait manifestement à l'encontre de l'esprit de ce dernier, aux yeux de la Cour, l'obligation implicite de ne pas extraditer s'étend aussi au cas où le fugitif risquerait de subir dans l'État de destination des peines ou traitements inhumains ou dégradants proscrits par ledit article (art. 3).²⁰».

Bovendien is het eerder cynisch te noemen dat het CGVS in dit kader stelt dat de strafrechtelijke procedures toegepast worden "zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën". Dit kan dan wel een interpretatie zijn van de letter van de wetgeving, maar deze gaat wel voorbij aan de werkelijkheid dat het in de eerste plaats Tamils zijn die wegvluchten uit Sri Lanka. De wetgeving op het illegaal verlaten van het land zal dus altijd in de eerste plaats minderheidsgroepen treffen die reden hebben om het land, illegaal, te verlaten. Het loutere gegeven dat de wet geen gewag maakt van minderheidsgroepen volstaat niet om te overtuigen dat deze bepaling in werkelijkheid deze groepen treft.

c) Conclusie

Uit het voorgaande mag worden opgemaakt dat een begin van bewijs werd voorgelegd dat verzoeker een reëel risico loopt op een schending van artikel 3 EVRM. Dat verwerende partij dit risico op een deugdelijke en rigoureuze wijze had moeten controleren, doch naliet dit aan een grondige controle te onderwerpen. Het materiële luik van artikel 3 EVRM werd derhalve geschonden."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.3.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3.2. Aangaande verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 12 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.3.3. Inzake de opgeworpen schending van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, wijst de Raad erop dat de waarborgen, rechten en plichten van verzoekers om internationale bescherming (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2478/001, p. 15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12

januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2548/001*). De schending van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.3.3.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaarde dat hij sinds 2016 maandelijks door agenten op straat of thuis werd tegengehouden, waarbij hij ondervraagd werd over de broer van zijn vader en de man van de zus van zijn moeder, die actief zouden zijn geweest bij de "*Liberation Tigers of Tamil Eelam*" (hierna: LTTE). Omdat de ondervragingen steeds bedreigender werden, is verzoeker uit Sri Lanka gevlucht. Hij vreest bij een terugkeer naar dit land te zullen worden gefolterd of vermoord.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn relaas en zijn beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Verdrag van Genève nu (i) blijkt dat hij geen enkele concrete informatie kan geven over de mensen die de oorzaak zouden zijn van zijn probleem met de Sri Lankaanse autoriteiten, (ii) hij evenzeer vaag blijft over de personen die hem zouden hebben ondervraagd en het weinig aannemelijk is dat de politie zich zou bezighouden om een zeventienjarige schooljongen op de hielen te zitten en twee jaar aan een stuk vage bedreigingen zou uiten zonder daar ook effectief gevolg aan te geven, (iii) hij Sri Lanka legaal verlaten heeft, zodat hij bezwaarlijk kan inroepen dat de overheid in hem een waardevolle informant zag, (iv) de door hem neergelegde kopie van zijn Sri Lankaanse identiteitskaart deze bevindingen niet in positieve zin kan ombuigen en (v) het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door de motieven onder de punten (i) tot en met (iv) volledig ongemoeid te laten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Bijgevolg wordt aan het door verzoeker voorgehouden asielrelaas geen enkel geloof gehecht.

Verzoeker gaat in het enig middel van het verzoekschrift enkel in op het motief onder het punt (v). Hij wijst erop dat hij lid is van een groep die in zijn land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en gestigmatiseerd, met name de Tamils. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal de situatie van Tamils in Sri Lanka beter diende te onderzoeken, "*niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is en bovendien zichtbare littekens heeft, verzoeker heeft immers maar één been*". Tevens dient er rekening mee gehouden te worden dat, waar de commissaris-generaal van oordeel is dat hij geen band heeft met de LTTE, het niet uitgesloten is dat verzoeker bij een terugkeer naar Sri Lanka als dusdanig zal worden beschouwd. Dit geldt des te meer nu hij zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht zonder dat hij in het bezit is van een paspoort. Verder verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar verschillende rapporten waaruit praktijken van foltering en onmenselijke behandeling ten aanzien van Tamils in Sri Lanka blijken.

De Raad bemerkt evenwel dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de COI Focus "*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018 (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met 'landeninformatie', deel 1), blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Door Cedoca werd immers onderzoek gevoerd om de situatie van Tamils (ook afgewezen asielzoekers) die terugkeren naar Sri Lanka in te schatten en uit dit onderzoek blijkt niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

Verzoeker laat na andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich dienaangaande baseert niet correct is.

Immers, waar hij in het verzoekschrift in dit verband verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten, dient vooreerst te worden vastgesteld dat voormelde COI Focus “*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*” van 29 mei 2018 zich eveneens steunt op de informatie uit verschillende van deze rapporten. Uit de informatie uit deze rapporten blijkt echter niet dat er voor wat betreft Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing. Waar hij daarnaast in het verzoekschrift nog citeert uit verschillende andere rapporten waarop niet gesteund werd bij het opstellen van voormelde COI, stelt de Raad vast dat verzoeker evenwel nalaat de desbetreffende rapporten bij te brengen en evenmin deze rapporten voorziet van rechtstreekse links. Het komt de Raad niet toe desbetreffend enig zoekwerk te verrichten teneinde deze rapporten te detecteren om deze in zijn volledigheid te kunnen beoordelen. Hiermee kan dan ook geen rekening worden gehouden.

De Raad duidt er verder op dat door verzoeker geen concrete elementen worden bijgebracht waarom hij door de Sri Lankaanse overheid gepercipieerd zal worden als een persoon die banden heeft met de LTTE. Aan de door hem voorgehouden problemen met de politie omwille van zijn band met de LTTE – op basis van de broer van zijn vader en de man van de zus van zijn moeder – kan immers geen geloof worden gehecht. Dat verzoeker louter omdat hij niet meer over zijn paspoort beschikt, zal worden beschouwd als een persoon die banden heeft met de LTTE is verder niet aannemelijk. Waar verzoeker wijst op het feit dat hij maar één been heeft, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij laat na hierover enig stuk over te maken. Ter terechtzitting hierop gewezen, verklaart verzoeker zijn beide benen nog te hebben. Deze passage in het verzoekschrift wordt door de Raad bijgevolg als een materiële vergissing beschouwd.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een situatie van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat verzoeker evenmin een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt. Immers toont hij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aan dat de commissaris-generaal de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak niet op een correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoeker neergelegde documenten.

Verder blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (adm. doss., stuk 6) en dat verzoeker op 18 maart 2019 tijdens een persoonlijk onderhoud de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tamil en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.222 en RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

D. DE BRUYN